

AMENAÇATS FINS AL DARRER SENTIT

Escalfament global

Es pot negar l'existència de Déu, és una qüestió de fe, però no es pot negar el canvi climàtic, el veus cada dia tan punt obres la finestra. Especialistes mundials porten anys i panys advertint del perill però qui mana avui sap que no manarà d'aquí a cent anys i vol aprofitar els beneficis actuals. No és doncs per manca de informació que els consells de la ONU de mantenir l'escalfament per sota dels 1'5 graus, han fet figa i es situen ja un punt per sobre a principis del segle XXI.

Les calorades estiuencques que han precipitat la mort de més de trenta dos mil ciutadans a Europa (1.587 només a la ciutat de Barcelona), ni els aiguats que han arrasat des de la costa mediterrània fins al Nepal terres i vides, ni les collites perdudes ni els incendis incontrolables han aconseguit que els Estats prenguessin les mesures recomanades per la ciència. I així seguim per un pedregar cada vegada més eixut.

Posats a morir però fem-ho dignament, com a representants del més pur romanticisme. Potser no morirem d'amor (la cosa no està per sensibleries) però segur que morirem sense olfacte. La ciència, que no s'atura diu que la crisi climàtica canvia la composició química de l'aire i augmenta l'alliberament de molècules olfactivas alhora que en amenaçar la biodiversitat amenaça a les plantes que perfumen el medi ambient. Com exemple posen el sàndal, la vainilla, la lavanda. Us imagineu a la humanitat sense olor a lavanda? Us imagineu a la Índia sense sàndal? Us imagineu la cuina sense vainilla? Si el nas només ha de servir per ensumar pixums i suor d'aixella, serà millor tallar-se'l com en els temps bíblics.

Fins en les orgies més barates, cal ensumar encara que sigui colònia barata. Després de fer un cim, o arribar fins el llac de la plaça es bo aspirar a terra mullada. Quin mèrit tindran els nadons si perden la seva olor d'innocència? Se'ns en prepara una de bona, però els Estats habituats només a ensumar merda ni notaran la diferència i seguiran sense posar remei a la vaga de l'olfacte. Com a gent sensible que som, deixem caure una llàgrima per la desaparició de la vainilla.

